

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.069/2022/14.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Tomka Ágnes ügyvéd (ügyvéd címe.)

Az alperesek:

I. rendű: I. r. alperes neve (I. r. alperes székhelye)

II. rendű: II. r. alperes neve (II. r. alperes székhelye.)

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselői:

I. rendű: Dr. Nagy Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nagy Sándor ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

II. rendű: jegyző neve jegyző (I. r. alperes székhelye)

A per tárgya:

Írásbeli figyelmeztetés megsemmisítése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 7.M.70.130/2021/42/I.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

I. és II. rendű alperes, 7.M.70.130/2021/43., 44.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja az alábbiak szerint.

A keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperesek perköltség, valamint eljárási költség fizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 150 000 (százötvenezer) forint elsőfokú eljárási költséget.

A 9 470 (kilencezernégyszázhetven) forint feljegyzett eljárási költség az állam terhén marad.

Az elsőfokú ítélet elsőfokú eljárási illeték viseléssel kapcsolatos rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 50 000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 1989-től állt közalkalmazotti jogviszonyban az I. rendű alperes által fenntartott II. rendű alperessel, óvónői munkakörben dolgozott. Több mint 20 éve volt az óvoda intézményvezetője, legutóbbi magasabb vezetői megbízását 2018. szeptember 1. napjától 2023. augusztus 15. napjáig kapta.

[2] A felperes munkaköri leírása az alábbiakat tartalmazza:

[3] Főbb feladatai és felelőssége körében gyakorolja a munkáltatói jogokat a köznevelési intézményben foglalkoztatottak felett; felelős a nevelő és oktató munka egészséges és biztonságos feltételeinek megteremtéséért, a tanuló- és gyermekbaleset megelőzéséért, a nemdohányzók védelmére előírt feltételek biztosításáért, valamint felelős a pedagógus etikai normák betartásáért és betartatásáért.

[4] Óvodapedagógusi feladatai körében köteles megtartani a pedagógus etika követelményeit, valamint a munkafegyelem és közösségi együttműködés normáit; felelős a rábízott gyermekek szellemi és testi fejlődéséért, nevelőtevékenysége keretében gondoskodnia kell a gyermekek testi épségének megóvásáról, erkölcsi védelméről, személyiségének fejlődéséről; köteles a balesetveszélyt elhárítani, megelőzni, a szükséges intézkedéseket ennek érdekében megtenni, valamint az óvoda működésével, a nevelőtestület tagjaival és munkájával, a gyermekek egészségügyi és családi körülményeivel kapcsolatos hivatali titkot köteles megőrizni. Rendszeres kapcsolatot tart fenn az önkormányzattal, mint az intézmény fenntartójával.

[5] A II. rendű alperes SZMSZ-ének 5.2.6. pontjában foglaltak szerint a fenntartóval való kapcsolattartásban az intézményvezető a kapcsolattartó, a kapcsolattartás tartalma az intézmény optimális működtetésére, a fenntartói elvárásoknak való megfelelésre, valamint az intézmény érdekeinek képviseletére terjed ki. A kapcsolattartás formája: vezetői értekezletek, rendezvények, központi ünnepeken való intézményi képviselet, munkamegbeszélések, adatszolgáltatás, valamint írásos beszámoló.

[6] A felperes felett a legfontosabb munkáltatói jogok vonatkozásában az I. rendű alperes képviselő-testülete, az egyéb munkáltatói jogok vonatkozásában pedig a polgármester gyakorolja a munkáltatói jogokat; utóbbi keretei között a normatív és konkrét utasítások vonatkozásában is az I. rendű alperes polgármestere a közvetlen jogkörgyakorló.

[7] Az I. rendű alperes polgármestere 2010 óta folyamatosan, már nem az első polgármesteri megbízatását teljesíti a 2070 fős lakosságszámú településen.

[8] Az I. rendű alperes polgármestere és személy 1 neve 2019-től képviselő-testületi tag kapcsolata már a perbeli időszakban is konfliktusos volt. Az említett települési képviselő a megválasztását megelőzően is eljáró képviselő-testületi ülésekre és rendszeresen kritikus magatartást tanúsított, ami az önkormányzati szervet és a polgármestert egyaránt érintette.

[9] személy 1 neve képviselő-testületi tagként törekedett arra, hogy a településen működő közintézményekkel tartsa a kapcsolatot, így volt ez a II. rendű alperes esetében is.

Ezzel összefüggésben elismeréssel volt a vele jószomszédi viszonyban lévő felperes munkája, előmenetele, személyes kvalifikáltsága iránt.

[10] A felperes és a munkáltatói jogkörgyakorló polgármester kapcsolata a perbeli időszakban, de különösen 2020. második felétől mindinkább feszültségekkel terheltté vált.

Amíg az I. rendű alperes polgármesterének néhai sógornője 2018-ig szintén a II. rendű alperesnél volt alkalmazásban, a polgármester érdemi kifogásokkal nem élt az óvodai működéssel kapcsolatban, a dohányzási gyakorlatot azonban már 2019 előtt kifogásolta, és jelezte a sógornőjének, hogy mellőzzék az óvoda előtti közterületen a dohányzást. A koronavírus-világjárvány kezdete évében (2020) és azt követően a polgármester és a felperes elektronikus levelezése konfliktusokra utaló körülményeket mutatott.

[11] A II. rendű alperesnél a dohányzás ebben az időszakban az „L” alakú óvodaudvar hátsó részén elhelyezett padnál valósult meg. Ezt a helyet a felperes jelölte ki, majd szigorítást alkalmazott a dohányzó munkatársak felé azt követően, hogy személy 2 neve dajka férje (szülőként) 2020 szeptemberében felperesnél a dohányzási gyakorlattal kapcsolatos panaszt tett elektronikus levél útján. Később, a per tárgyát képező írásbeli figyelmeztetés kiadását követően került a dohányzási hely a hátsó kapun kívüli közterületre.

[12] A polgármester 2021. október 26-án az óvodai problémákról érdeklődve hivatalában külön-külön hallgatta meg az óvoda dolgozóit, végül a felperest, aki a korábban elhangzottakról így nem tudhatott. Még szintén 2021. januárjában a polgármester a szülői munkaközösségi tagokat is a hivatalába kérte a szülői munkaközösség vezetője útján, és nyilatkoztatta őket hasonló tárgyban és módon. Ez utóbbi esemény tényéről a felperes csak később szerezhetett tudomást a szülői munkaközösség akkori elnökétől.

[13] A felperes 2021. január 30-án az intézmény dolgozóival munkaidő után megbeszélést tartott az óvodában, hogy tisztázzák a felmerült problémákat, melyen a későbbiekben, tudomásszerzését követően a polgármester is megjelent. A felperesnek ekkor úgy tűnt, hogy a megbeszélés a dolgozók közötti konfliktuskezelés szempontjából eredményre vezetett.

[14] A polgármester a 2021. február 2. napján kelt, együttműködést hangsúlyozó, de a felperesre nézve negatív minősítő megjegyzéseket is tartalmazó elektronikus levelében azt az utasítást kiemelte, hogy minden hónap első hetében a felperes a fenntartóval folytasson konzultációt; közölte azt is az emailben, hogy ezen túl is biztatni fogja a dolgozókat, szülőket, bátran forduljanak a fenntartó felé a megoldások érdekében.

[15] A polgármester a 2021. február 22.-én kelt, közfoglalkoztatott által írásban eljuttatott, de szóbeliként feltüntetett figyelmeztetésben részesítette felperest az alábbi indokokkal: nem említette, hogy munkahelyi baleset történt az egyik dolgozóval; a közös konzultációk elmaradtak, a kollektíván belüli feszültség és a szülők problémái egyre halmozódtak; a munkaidőn túli munkahelyen tartózkodást minden esetben jelenteni kérte; figyelmeztette a felperest, hogy vezetői feladata a higiéniai feltételek maximális biztosítására

is kiterjed; megállapította továbbá, hogy az óvoda környezetének rendbetételéről a felperes nem gondoskodott. Kiemelte, a felperes vezetőként felelős nemcsak az óvoda épületének körletrendezését felügyelni, hanem az udvar, valamint a parkoló és az utca rendben tartásáért is felelősséggel tartozik. Hiányosságot vélt felfedezni a tisztítószer rendelésében, ami nem spórolást, hanem minősítése szerint hanyagságot tükröz.

[16] A felperes válaszában a szóbeli figyelmeztetést, annak megalapozottságát nem fogadta el, azt részletesen vitatta, egyúttal kifejezte együttműködési készségét. Hivatkozott telefonos értesítéseire az időszerűen felmerült eseményekkel kapcsolatban, vállalást tett a téli időjárás elmúltával az alapos udvarrendezésre, erre segítséget is kért. A későbbiekben pedig tisztázódott az is, hogy a figyelmeztetésben említett dolgozóval nem munkabaleset történt.

[17] Az óvoda épülete és az ahhoz tartozó kerítés az önkormányzat tulajdona, a kerítés létesítése, fenntartása, az I. rendű alperes, mint tulajdonos feladata. A szomszédos telekkel közös mezsgyén 2021 február végén új kerítés készült, azt azonban az utcafronton lévő hátsó kapu közelében nem fejezte be a kivitelező. A kimaradt részt ideiglenesen egy deszkával zárták le, majd 2021 májusában került befejezésre a kivitelezési munka.

[18] A felperes és a polgármester egymás közötti kapcsolattartásának módjai és eszközei között az esetenkénti személyes találkozás mellett szerepelt a telefonos kapcsolatfelvétel, illetve az elektronikus levelezés is.

[19] A 2021. május 29. napján megtartott óvodai ballagáson a felperes az évek óta kialakított szokás szerint a szülők által neki szánt virágot, ballagási ajándékot személy 2 neve, valamint testvére, a szülői munkaközösség tagja, személy 3 neve és a szülői munkaközösség akkori elnöke, személy 4 neve ballagó gyermekeitől átvette, a gyerekeket átölelve, őket megpusztilva megköszönte, majd a szülőknek visszaadta, azzal, hogy azt „nem fogadhatja el”. Ugyanígy tett a felperes helyettese is.

[20] Még a ballagás napján az I. rendű alperes polgármestere a történeteket botrányosnak minősítő, felperest kritizáló bejegyzést tett a facebookon. Ehhez csatlakozva személy 2 neve dajka, mint szülő is a ballagási ajándékot visszautasító felperesi magatartásról az „undorító” és „megalázó” kifejezések használatával negatív értékítéletét fejezte ki, illetve a másik két érintett szülő is nyilvánosan beszámolt az ajándék visszautasításáról, szintén kedvezőtlen értékítélettel, melyeket további hasonló véleményt kifejező reagálások követtek. Ezeket a nyilvános oldalon sokan olvashatták.

[21] A felperes 2021. június 7-én ezzel kapcsolatban személy 2 neve meghallgatta és a nemtetszését a tudomására hozta, majd még aznap a dajka közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése iránt intézkedett.

[22] személy 2 neve a rendkívüli felmentés jogellenességére alapítottan keresetet terjesztett elő, melyet a Gyulai Törvényszék 2022. január 18. napján kelt és 2022. március 8. napján jogerőre emelkedett 7.M.70.122/2021/9 alatti ítéletével elutasított. Az ítélet indokolása [38] és [39] bekezdéseiben a bíróság kifejtette, hogy a kialakult szokás szerint nyújtott ballagási ajándékot senki sem köteles elfogadni, bárki visszautasíthatja, bármilyen okból.

Az ajándékviSSzautasítás körülményeivel kapcsolatban megállapította, hogy a jelenlegi per felperese – pedagógiai szempontokat is figyelembe véve – a viSSzautasítást szakszerű és célszerű módon kivitelezte, amikor a gyermekek felé elismerő gesztust tett, és a viSSzautasítást a szülők irányában fejezte ki. A nevelésére bízott gyermekek vonatkozásában a felperes magatartását óvodapedagógushoz méltóan kivitelezettnek minősítette, ami nem tekinthető méltánytalan megoldásnak.

[23] Az I. rendű alperes polgármestere 2021. május 30-ára, a polgármesteri hivatal nagytermébe a történetek miatt rendkívüli munkamegbeszélést hívott össze, a kihelyezett munkaértekezletre személy 1 neve, személy 5 neve, személy 6 neve és személy 7 neve települési képviselők nem kaptak meghívót, jelen volt azonban az alkalmazotti közösség tagjai mellett a polgármester, a jegyző, személy 8 neve alpolgármester és személy 9 neve, a pénzügyi bizottság elnöke.

[24] A ballagási ajándék viSSzautasítása, illetve annak módja az óvodai dolgozókat, az érintett szülőket, sőt a település lakosságát is megosztotta. Az I. rendű alperes polgármestere azok közé tartozott, akik elfogadhatatlannak tartották a ballagási ajándékozás három családot érintő viSSzautasítását, és arra az elhatározásra jutott, hogy írásban szükséges szankcionálni a felperest a ballagáson tanúsított magatartása miatt. Emellett utasította a felperest, hogy etikai vétség miatt adjon írásban rögzített szóbeli figyelmeztetést személy 10 neve óvodavezető-helyettesnek; továbbá arra is utasította a felperest és helyettesét, hogy a megfelelő módon, együtt kérjenek elnézést a megalázott szülőktől, illetve ezzel kapcsolatos szándékukról adjanak tájékoztatást.

[25] Az óvodai ballagást, illetve személy 2 neve elbocsátását követően, azokkal szoros időbeli összefüggésben az I. rendű alperes polgármestere a 2021. június 8. napján kelt 446-1/2021. ügyiratszám alatti intézkedésben a felperest írásbeli figyelmeztetésben részesítette, azzal, hogy az intézkedés ellen, annak közlésétől számított 30 napon belül keresetet lehet benyújtani a Gyulai Törvényszékhez.

[26] Az írásbeli figyelmeztetés indokolása a következő: „1. Az intézményvezető, felperes neve és helyettese, személy 10 neve 2021.05.29. napján megtartott „Óvoda ballagás” ünnepélyes eseményen, ahol régmúlta visszatekintő szokás az, hogy a gyermekek megajándékozzák az óvónőket, két gyermektől átvették a virágcsokrot, majd azt a gyermekek és több résztvevő szeme láttára a szülőknek viSSzaadták, jelezve, hogy azt nem fogadják el. Ez a cselekedet, amellett, hogy méltatlan a pedagógia hivatáshoz és az etikai kódexet sérti, alkalmas volt arra, hogy a gyermeket és a szülőket is a nyilvános eseményen résztvevők előtt megalázza és másokban megbotránkoztatást keltsen. Az eseményt követően két írásbeli panaszlevél érkezett a fenntartó település 1 neve Község Önkormányzatához az ügygel kapcsolatban. Ezzel a cselekménnyel az intézményvezető megsértette a munkaköri leírása „A” pontjában foglalt „felelős a pedagógus etikai normák betartásáért és betartatásért” rendelkezést.

[27] 2. Az óvodai dolgozók egy része és az intézményvezető, a gyermekek által is látható módon az óvoda udvarának egy részében rendszeresen dohányzik, ezzel megsértve a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának és forgalmazásának egyes

szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény 2.§ (4) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezést, amely szerint tilos köznevelési intézmény területén (nyílt légtérben is), valamint a bejáratok 5 méteres körzetében dohányozni. Megsérti továbbá a munkaköri leírásban foglalt „Felelős a nevelő és oktató munka egészséges és biztonságos feltételeinek megteremtéséért, a tanuló- és gyermekbaleset megelőzéséért, a nemdohányzók védelmére előírt feltételek biztosításáért.”

[28] 3. Az intézmény működésével kapcsolatos információkat folyamatosan illetéktelen személyekkel oszt meg, amelyek ezután nyilvánosságra kerülnek rossz fényt vetve az intézményre és a fenntartóra. Ezzel megsérti a munkaköri leírása „B” pontjában található „Az óvoda működésével a nevelőtestület tagjaival és munkájával, a gyerekek egészségügyi és családi körülményeivel kapcsolatos hivatali titkot köteles megőrizni” rendelkezést.

[29] 4. Az intézmény udvara többszöri helyszíni szemlék alkalmával rendezetlen képet mutatott, az ingatlan kerítésén, a gyermekek kijutását is lehetővé tévő folytonossági hiány keletkezett, amelyet a fenntartónak nem jelentett. Az egyik csoportszobában a galéria megrongálódott, ezzel balesetveszélyessé vált, amiről szintén nem intézkedett ésszerű határidőn belül. Ezzel megszegte a munkaköri leírásának „B” pontjában található „Felelős a rábízott gyermekek szellemi és testi fejlődéséért, nevelő tevékenysége keretében gondoskodik a gyermekek testi épségének megóvásáról, erkölcsi védelméről, személyiségének fejlődéséről” rendelkezést.

[30] 5. A fenntartó képviselője, egyben a munkáltató jogokat gyakorló polgármester kifejezett írásbeli utasítására sem volt hajlandó a megfelelő együttműködésre és kommunikációra. Konkrét utasítás ellenére nem jelent meg egyeztetéseken és nem tájékoztatta a fenntartót az intézményben zajló eseményekről, szabadságolásról, hosszabb idejű táppénzről. Kifejezett kérésre sem dolgozta ki a csökkenő gyermeklétszám miatt indokolt csoportösszevonás koncepcióját, és nem készítette elő a fenntartó döntését, ezzel a munkáltató gazdasági érdekeivel ellentétesen költségvetési kiadások növekedését idézte elő. A tájékoztatás és az egyeztetések hiánya miatt 2021.02.22-én szóbeli figyelmeztetésben részesült.

[31] Összefoglalva a fenti leírtakat, a munkaköri leírásban foglaltak megsértése miatt írásbeli figyelmeztetésben részesítem és utasítom a jogszabályok és munkaköri leírás maradéktalan betartására és betartatására.”

[32] Utóbb a felperes közalkalmazotti jogviszonya 2022. október 6. napján rendkívüli felmentéssel megszüntetésre került, a munkáltató egyúttal a magasabb vezetői megbízását is visszavonta. A felperes közalkalmazotti jogviszony és magasabb vezetői megbízás helyreállítása, elmaradt illetmény kártérítés, valamint végkielégítés iránt ugyancsak pert indított.

A felperes keresete, alperesek ellenkérelmei

[33] A felperes keresetében a 446-1/2021 ügyiratszámú írásbeli figyelmeztetés megsemmisítését kérte. Perköltséget a 32/2003(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján számított fel.

[34] Vitatta, hogy jogszabályt, vagy etikai szabályt sértett volna. Érvényesített jog alapjaként az Mt. 6.§ (2) és (3) bekezdéseit, a 7.§-át, az 52. § (1) bekezdését, 56.§ (2) bekezdését, a Kjt. 39.§ (2) bekezdését és a Ptk. 2:42.§ (1) és (2) bekezdéseit, valamint a Ptk. 2:43.§-át tüntette fel.

[35] Az óvodai ballagással összefüggésben kitért arra, hogy az I. rendű alperes polgármestere – aki a virágcsokor visszaadásakor még jelen sem volt – hallomás alapján a nyilvánosságot félreinformálva azonnal feltett a facebook-ra „Botrányos ballagás valahol Európában” címmel egy közlését. Állította, hogy a virág-visszaadás részéről nem sértő módon, nem durva szavakkal történt, hanem csak annyit közölt: „Köszönöm szépen ezt nem fogadhatom el.”. Ellentétben az érintett szülők magatartásával, akik folyamatosan támadták a nyilvánosság előtt, a virágcsokrot utána dobták, felrötták a koronavírus-világjárvány ideje alatti szigorú közösségi szabályok betartatását. Vitatta, hogy visszautasító magatartása etikai vétséget valósított volna meg. Meggyőződése szerint az I. rendű alperes polgármestere személyiségi jogait, emberi méltóságát sértő módon ellene hangolja a szülők és az óvodai dolgozók egy részét.

[36] A dohányzás kérdését illetően arra hivatkozott, hogy annak a helye több mint 10 éve a hátsó kapunál van kijelölve, oda rendszeresítették a hamutartót, az I. rendű alperes polgármestere ezt mindvégig tudta, azt az ő az írásbeli figyelmeztetéséig soha nem kifogásolta. A személyes meghallgatás keretében előadta, hogy sok felé jár tanfelügyeletet ellátni, minősíteni. Széles körben az a gyakorlat, hogy az óvoda hátsó részében kijelölnek dohányzásra helyet; nem tud arról, hogy valaki ezért írásbeli figyelmeztetésben részesült volna. Az írásbeli figyelmeztetés után 2021. október 4.-én kapott a polgármestertől emailt arról, hogy amikor az utcán kocsival az óvoda mellett elhaladt, látta a felperest, hogy kint dohányzott az utcán.

[37] Az intézmény működésével kapcsolatos információk megosztása kérdésében azzal érvelt, hogy kizárólag a személye ellen irányuló történésekről nyilatkozott a fenntartó önkormányzat képviselőjének, személy 1 nevenak, akit nem tart illetéktelen személynek, mert tagja a munkáltatói jogkörgyakorló képviselő-testületnek.

[38] Az udvar rendezetlensége, a kerítés hiánya, a galéria megrongálódása kérdésében azt állította, hogy a gyermekek az óvodában mindig biztonságban vannak. Az írásba foglalt szóbeli figyelmeztetésben is elhangzott már az udvar vonatkozásában, hogy rendezetlen. A kerítést az I. rendű alperes közmunkásai csinálták, a 2021. március 3.-án kelt emailben kérte más tételek mellett a megrongálódott galéria megjavítását is a polgármestertől. A kerítés esetében úgy látta, hogy a hézag be volt teljesen reteszelve, az udvar rendezetlenségét a februári időjárási körülmények okozták. A megelőző szóbeli figyelmeztetés után rendezték az udvart.

[39] Vitatta az alperessel való együttműködés, illetve kommunikáció hiányát, azt állította, hogy minden hónapban megjelent személyes megbeszélésen, ezen felül telefonon,

email útján is tartotta a kapcsolatot. A polgármester 2021. január 30-án, február 23-án, július 5. napján és augusztus 30-án személyesen járt az óvodában.

[40] Előadta, 2021. áprilisa után megbeszélték a polgármesterrel, hogy a csökkent gyermeklétszám ellenére is a következő nevelési-oktatási évben a megfelelő feltételek esetén három csoportot indítanak, mert az azt követő oktatási évben már a létszám növekedése várható. Az alkalmazotti létszám nyári csökkenése miatt csak augusztusban vált egyértelművé, hogy csak két óvodai csoporttal lehet indulni és ez megvalósításra is került.

[41] Állította, hogy az I. rendű alperes polgármestere az ő ellehetetlenítésére törekszik, már 2015 óta, amikortól mester-pedagógus, érezte a polgármester ellenszenvét, amit a megemelkedett fizetésének tulajdonított, mert a polgármester megjegyezte, hogy ő az első ember, aki ennyit keres a faluban és később is személyes megbeszélések alkalmával állandó téma volt a magas összegű mester-pedagógusi fizetése.

[42] Kifogásolta, hogy a polgármester esetenként átvette a feladatkörét és helyette intézkedett (jutalom szétosztása, óvodai beszoktatás, másodállások kérdése, nevelőtestületi tagok külön-külön meghallgatása a hivatalban, szülői munkaközösség összehívása, rendkívüli munkamegbeszélés a hivatalban, szülői elégedettségi kérdőív alkalmazására vonatkozó utasítás, szóbeli figyelmeztetés kiadására, bocsánatkérésre való utasítás). Álláspontja szerint a polgármester figyelmen kívül hagyja az óvodába járó gyerekek érdekeit, mert a feszültség rájuk és szüleikre is átgyűrűzhet.

[43] További érvelése szerint a munka megszervezésével az irányítási jog gyakorlása során a munkáltató köteles tiszteletben tartani a munkavállaló emberi méltóságát, azaz a munkafeltételeket nem határozhatja meg akként, hogy a munkavállaló ne tudja a munkaviszonyból eredő jogait gyakorolni, illetve kötelezettségeit teljesíteni. Az irányítási jog gyakorlásával összefüggésben a munkáltató köteles figyelembe venni a munkavállaló beosztását, képzettségét, korát, egészségi állapotát és a köteleesség teljesítésével összefüggő egyéb körülményeket. A munkavállalói igényre tekintet nélküli munkafeltételek az emberi méltóságot sérthetik, a munkavállalót megalázó, lealacsonyító helyzetbe hozhatják, pl. hosszan tartó nyomásgyakorlással, ésszerűtlen munkamegosztással. Előadta, hónapok óta minden reggel stresszes állapotban van a kiszámíthatatlan és alaptalan támadások miatt.

[44] Az I. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Ellenkérelme jogalapjaként az Mt. 6. § (2) bekezdését, az 52. § (1) bekezdését, az 56. § (1)-(5) bekezdéseit, a 78. § (2) bekezdését, a Kjt. 39. § (2) bekezdését, valamint a nemdohányzók védelméről szóló 1999. évi XLII. törvény 2. § (4) bekezdésének a) pontját jelölte meg.

[45] Előadta, hogy a kereseti kérelemben foglaltakat minden részében vitatja, a 2021. június 8-i írásbeli figyelmeztetés indokolása megfelel a világosság, valóság és okszerűség követelményének, annak kiadása a törvényes határidők betartásával történt, az I. rendű alperes megalapozottan rótta fel az abban foglaltakat a felperes terhére, azokat továbbra is fenntartja.

[46] Álláspontja szerint a felperes és helyettese etikai vétséget valósított meg azzal, hogy a ballagási ajándékot még ott a helyszínen visszaadták.

[47] Kitért arra, hogy a dohányzás korábban sokáig az óvoda előtti közterületen valósult meg, amit a polgármester szóban kifogásolt, majd 2020. őszén tapasztalta, illetve személy 4 neve óvónő tájékoztatta a polgármestert az óvoda területén kialakított dohányzási gyakorlatról.

[48] Az információk kifogásolt megosztásával összefüggésben személy 1 neve települési képviselő személyét jelölte meg, azzal, hogy ő 2019-ben került a képviselő-testületbe, érdekeit az óvoda segítségével próbálja érvényesíteni. Állította, hogy a felperes kibeszéli az óvodai viszonyokat a települési képviselő szomszédjának, akivel szerinte baráti kapcsolatban is vannak. személy 1 neve célja 12 éve a polgármester lejáratása, minden egyes képviselő-testületi ülésen az óvodával kapcsolatos problémákat vet fel.

[49] Nem vitatta, hogy a kerítéssel kapcsolatos állagfenntartási kötelezettség az I. rendű alperest terheli. Azt állította, hogy a közmunkásainak minden hónapban kiadja feladatul, hogy az óvodában, a játszótéren, minden balesetveszélyes helyen, humán-intézményben, a napközi konyhán a karbantartási feladatokat végezzék el, emellett az intézményvezetőknek is a feladata bármely hiányosság jelzése a műszaki szakember kollégák felé. A polgármester személyesen tapasztalta, hogy kb. másfél méteres szakaszon hiányos a kerítés, a mezsgye melletti utcafronton, amikor a hátsó kerítés elkészült, csak a felperes kapott emiatt írásbeli figyelmeztetést, illetve további vizsgálat nem történt a tárgyban.

[50] Előadta, 2021 májusában dadáktól kapott jelzést, hogy a csoportszobában van egy balesetveszélyes rész, ezt követően két szakembert küldött a helyszínre, akik kijavították azt. Nem vitatta a felperesi állítást, ami a galéria kijavítására irányuló emailre vonatkozott.

[51] Nem vitatta azt a felperesi állítást sem, hogy 2021. tavaszán megbeszélték, a megfelelő feltételek esetén a csökkent gyermeklétszám ellenére is a következő nevelési-oktatási évre három csoportot indítának, mert az azt követő nevelési-oktatási évben már a létszám növekedése várható. Az alkalmazotti létszám nyári csökkenése miatt augusztusban vált egyértelművé, hogy csak két óvodai csoportot lehet indítani és ez lebonyolításra is került. Az alkalmazotti létszám csökkenését azonban a felperes vezetési gyakorlatával hozta összefüggésbe.

[52] A II. rendű alperes – kiegészítő perfelvételi tárgyaláson megváltoztatott – ellenkérelme szintén a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint az írásbeli figyelmeztetésben foglaltak mindenben megalapozottak. Perköltséget nem érvényesített.

Az elsőfokú bíróság ítélete és döntésének indokai

[53] Az elsőfokú bíróság ítéletével a I. r. alperes neve 446-I/221. ügyiratszámú írásbeli figyelmeztetését megsemmisítette. Az alpereseket egyetemlegesen marasztalta

felperes javára perköltség fizetésben, valamint rendelkezett a bíróság által előlegezett költség megtérítéséről, és a le nem rótt illeték viseléséről.

[54] Ítéletének jogi indokolását, a jogvita elbírálására irányadó jogszabályi rendelkezések ismertetésével kezdte, majd rögzítette, hogy a perbeli írásbeli figyelmeztetésben felhozott tények, indokok tekintetében az alperesek bizonyítási érdeke állapítható meg a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében.

[55] A perbeli tényállás megállapítása lényeges elemének tekintette, a felperes, valamint az I. rendű alperes polgármestere közötti együttműködés alakulásának tisztázását, valamint a ballagási ajándékozás szokásával kapcsolatos kérdés megválaszolását az ajándék visszautasítás, mint az írásbeli figyelmeztetés lényeges indokát illetően. A felek együttműködése, egymás kölcsönös tájékoztatása terén a bíróság a csatolt elektronikus levelezés anyagát vette elsődlegesen figyelembe, ebből megállapította, hogy az alperesi polgármester e-mailjeinek visszatérő eleme a nem megfelelő minőségű együttműködés, kapcsolattartás, illetve kommunikáció hiányának felrovása, valamint a felperes óvodavezetői tevékenységével kapcsolatos kritikai észrevételek. Ezeket a továbbiakban minősítve a bíróság megállapította, hogy a levelekben a felperes irányában alkalmazott kommunikációs megoldásokban a hiteles segítő együttműködés nem fedezhető fel. Ezzel ellentétben a felperesi válaszokban együttműködésre jellemző hangvétel jelenik meg, a felperes udvariasan, szabatosan ad magyarázatot a polgármesteri kifogásokra.

[56] A továbbiakban a széles körű tanúbizonyítás eredményét elemezte, a tanúvallomásokkal kapcsolatban általánosságban megjegyezve, hogy a jogvita jellege és alapja miatt nehezen elkülöníthetők a vélemény-nyilvánítás, illetve a tényállítás tartalmú nyilatkozatok, egyes tanúvallomások esetében pedig azok bizonyító ereje is kétségesnek tekintendő, melyet az ítélet [86]-[88] bekezdésében részletesen indokolt. A tanúbizonyításból azt a tényt vonta le, hogy a felperes és annak helyettese az alkalmazottak, szülők irányában kellően nyitott volt, az ennek hiányát felrovo munkáltatói megállapítás tehát nem alapos.

[57] Az írásbeli figyelmeztetés fő indokának tekintett ballagási ajándék visszautasításával kapcsolatos felperesi magatartást vizsgálva a bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy a gyermekek irányában elismerő gesztust tett a felperes és helyettese, majd pedig az ajándék szülők részére történő visszaadása kapcsán óvodapedagógushoz illő szakszerű viselkedést mutatott, illetve nyilatkozatot tett. Magatartása nem volt sértő vagy bántó a szülők irányában sem. A bíróság visszautalt a személy 2 neve közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése tárgyában folyt előzményi perben hozott ítélet ezzel kapcsolatos egyező indokolására, tényállás értékelésére (Gyulai Törvényszék 7.M.70.122/2021/9. számú ítélet [38], [39] bekezdés).

[58] A továbbiakban megjegyezte, az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésén és az Mt. 6. § (2) bekezdésén alapuló együttműködési kötelezettséget terhelő körülmények és a Köznev. tv. 3. § (2) bekezdése alapján elvárt bizalom töredezettsége magyarázatát adják a felperes magatartásának. Felületesen vizsgálva az elektronikus levelezés tartalmát ugyan megállapítható lenne a felperes terhére a nem megfelelő együttműködés, azonban e körben az is megállapítható, hogy 2020. második felétől a felperes a koronavírus világjárványra is tekintettel mindinkább nehezítetten, több irányú nyomás alatt látta el egy sokirányú

felelősségi viszony rendszerében az óvodavezetői feladatait, miközben szakmai és vezetői önállósága, valamint az Alaptörvényben biztosított méltósága is visszatérően sérült, különösen amikor a polgármester esetenként az óvodavezetői feladatkörébe helyezkedett, azt a munkáltatói jogkör gyakorlásával összetévesztette.

[59] Az írásbeli figyelmeztetés információ megosztással kapcsolatos indokolását a bíróság nem találta elfogadhatónak, mivel ez kizárólag személy 1 neve települési önkormányzati képviselővel kapcsolatban merült fel, akit a képviselő-testület tagjaként megilletett a tájékozódás joga a felperes által vezetett intézménnyel kapcsolatban. Emellett rámutatott arra is, az írásbeli figyelmeztetés olyan konkrét adatot nem tüntetett fel, amely személyes adatként védett, vagy szülő-gyermek adatként vagy más hivatali titokként került volna védetté nyilvánításra.

[60] A bíróság nem találta bizonyítottnak az udvar rendezetlenségével kapcsolatos indokot sem, e körben a világos és konkrét tények leírását hiányolta az indokolásból.

[61] A galéria megrongálódásával és kijavításának mulasztásával kapcsolatos indok megalapozottságát sem találta megállapíthatónak, mivel a becsatolt emailból kitűnően a felperes 2021. március 3.-án közölte a megrongálódást a polgármesterrel és kérte annak kijavítását, így vétkes mulasztás részéről nem igazolható.

[62] Nem látta bizonyítottnak a kerítés másfél méteres hiányával kapcsolatos indokolást sem. Egyrészt a bizonyítékok jóval kisebb rést igazolnak, másrészt alátámasztják, hogy a kerítéssel kapcsolatos hiányosság ideiglenesen megoldásra került a deszkával történő eltorlaszolás folytán. A bíróság megjegyezte, hogy e hiányosság a fenntartói ellenőrzés, illetve az átépítést követő átadás-átvétel során elkövetett mulasztásra vezethető vissza, mely nem a felperes felelősségi körébe tartozik.

[63] A továbbiakban megállapította, nem téves az írásbeli figyelmeztetésben a dohányzási gyakorlattal kapcsolatos jogkövetkeztetés, ami az irányadó törvényben foglalt szabályozás megsértését rögzíti. A körülményekhez tartozik azonban, hogy korábban éppen a polgármester tette szóvá az óvoda területén kívüli közterületi dohányzást, majd pedig a hátsó udvari dohányzási gyakorlatról tudva, annak megszüntetéséről időszerűen nem intézkedett.

[64] A bíróság összességében a perbeli intézkedést úgy tekintette, hogy az a munkáltató által ekkor már tervezett közalkalmazotti jogviszony megszüntetés előkészítéséül szolgált.

[65] Nem értett egyet azzal az általa is ismert teóriával, hogy az írásbeli figyelmeztetést a munkáltató ellenőrzési és utasítási jogából eredő olyan munkafegyelmet biztosító eszköznek kell lennie, amellyel a munkáltató felhívja a munkavállaló figyelmét az általa helytelenített magatartástól való tartózkodásra, illetve a szabályszegésről a rosszallását fejezi ki. Álláspontja szerint ugyanis az írásbeli figyelmeztetés, mint fegyelmezési eszköz jogi elismerhetősége vitatható. Ehelyett annak a segítő együttműködés célját kell szolgálnia, ami a perbeli írásbeli figyelmeztetéssel kapcsolatban nem állapítható meg. Az előbbiek miatt az ellentétes volt a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményével, ezért a bíróság az Mt. 7. §

(1) bekezdés, valamint 6. § (2) bekezdésre történt hivatkozással adott helyt a keresetnek és az írásbeli figyelmeztetést ez okból megsemmisítette.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[66] Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérve.

[67] Az I. rendű alperes fellebbezése indokolásában elsődlegesen az ítélet azon megállapításait kifogásolta, melyek felperesre nézve pozitív, magasztaló megállapításokat tesznek, míg I. rendű alperes polgármestere és az általa bejelentett tanúk esetében leminősítéseket tartalmaznak. Ezek közül többet idézett, hangsúlyozva, hogy a felperesre terhes tényeket az ítélet indokolásbeli megállapításai mellőzték, különösen a kialakított dohányzási szokásokat illetően, valamint a kerítés folytonossági hiányával kapcsolatban.

[68] Sérelmezte, hogy a bíróság a felperes javára értékelte a munkáltatói intézkedés kiadását követően keletkezett e-mail üzenetváltások tartalmát, álláspontja szerint ezek nem alkalmas bizonyítékok a figyelmeztetést megelőző időszakra vonatkozó kommunikáció-hiány igazolására.

[69] Az írásbeli figyelmeztetés első tényállása tekintetében kifogásolta az elsőfokú bíróság azon okfejtését, hogy az ajándékot nem kötelező elfogadni, az visszautasítható, illetve, hogy az ajándék átvétele a felperes részéről elfogadható módon megtörtént azzal, hogy a virágcsokrokat a gyermekektől átvette, őket megölelte, megpusztilta, majd azokat a szülőknek adta vissza.

[70] E körben egyrészt kifejtette, hogy az ajándék megfelelő átvételét cáfolják a tanú 1 neve és tanú 2 neve tanúk – általa részletesen idézett – vallomásaival igazolt tények.

[71] Másrészt álláspontja szerint a jelen esetben az ajándék visszaadása nem a polgári jog ajándékokra vonatkozó szabályai szerint ítéltető meg. Ez esetben ugyanis nem egy személy ajándékozott egy személynek, hanem az elballagó gyerekek közössége az őket nevelő pedagógusok közösségének. Utalt arra is, hogy az ajándék tárgya virágcsokor volt, ami a tisztelet és szeretet jelképe, annak a gyerekek szeme láttára történő visszaadása, ilyen látványos visszautasítása rendkívül bántó, megálázó, felkavaró és pedagógiaiilag káros mind a gyerekekre, mind a szüleikre nézve.

[72] Érvelése szerint a fentiek miatt az írásbeli figyelmeztetés ezen pontja azért megalapozott, mert a felperes értékelt magatartása pedagógus etikai normát sértő.

[73] Az írásbeli figyelmeztetés második pontjával kapcsolatban kiemelte, az elsőfokú bíróság maga is valósnak minősítette a dohányzási gyakorlat törvénysértő voltát. Sérelmezte azonban, hogy a törvényszék ezzel összefüggésben mégis a felperes javára jegyezte meg,

hogy 2019-ben a polgármester tette szavá a közterületi dohányzást, mintha emiatt kényszerültek volna a dolgozók az óvoda területén történő dohányzásra.

[74] Hangsúlyozta, az e pontban a felperes terhére róttakat maga a felperes is elismerte, de több tanú vallomása is bizonyította.

[75] Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság – az e tárgyban kialakult bírói gyakorlattal szemben – a munkáltatói intézkedés tényállási elemei egyikének általa is megállapított valósága ellenére nem tekintette az írásbeli figyelmeztetést érvényesnek.

[76] Az írásbeli figyelmeztetésben megjelölt harmadik tényállás tekintetében egyrészt azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, a felperes azzal az egyetlen képviselő-testületi taggal ápolt feltűnően jó viszonyt, aki a polgármester fő kritikusa és pozitívan elfogult a felperes irányában. Az említett képviselő a testületi üléseken kérhetett volna tájékoztatást a köznevelési intézet működésével kapcsolatban, azonban a hivatalos utat megkerülve közvetlenül személyesen a felperestől kért és kapott információkat. Ezeket felhasználva volt lehetősége a polgármesterrel szembeni támadásokra. Az előbbieket álláspontja szerint bizonyította tanú 1 neve és személy 2 neve tanúk vallomása, ebből következően pedig megállapíthatónak látta, hogy a felperes az információk képviselő felé történő kiadásával megszegte a munkaköri leírása B) pontjában szereplő titoktartási kötelezettségét.

[77] Másrészt ezen indokkal kapcsolatban – a konkrét tényeket hiányoló ítéleti okfejtésre, ezzel szemben pedig az azonnali hatályú felmondás indokai világosságának vizsgálata körében kialakult bírói gyakorlatra utalva – hivatkozott arra is, hogy az indokok megjelölése történhet összefoglalóan.

[78] Az írásbeli figyelmeztetés negyedik tényállása tekintetében elsődlegesen azt hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság és a felperes is téves kiindulópontból értékelte az e körben a felperes terhére róttakat. A kifogásolt folytonossági hiány ugyanis nem a kerítés közmunkások által épített, a szomszédos ingatlannal közös mezsgyéjén futó kerítést érintette, hanem az utcafronti régi kerítésből hiányoztak a fa térelválasztó elemek. A rés akkora volt, hogy azon egy óvoda gyermek éppen kiferhetett volna. Ennek eltakarása történt a tanúk által is elmondott falap odatámasztásával, bármiféle rögzítés nélkül. A felperes az utcafronti kerítés térelválasztó elemeinek hiányát egyáltalán nem jelezte a fenntartónak több hónapon keresztül, a bíróság által idézett 2021. március 3-i e-mail üzenet erről nem szól. Emiatt egyrészt megállapíthatónak a felperes vétkes kötelezettségszegését, másrészt irrelevánsnak az elsőfokú bíróság építőipari kivitelezéssel kapcsolatos megjegyzéseit. Saját álláspontja alátámasztása érdekében hivatkozott tanú 2 neve és személy 2 neve tanúvallomására. Az általa kifejtettkre figyelemmel kérte megállapítani a felperes részéről a munkaköri leírás B pontjának a gyermekek testi épségének megóvását előíró rendelkezésének megszegését.

[79] Az ötödik indokolási pontot illetően kétségbe vonta a munkáltatói intézkedés kiadását követő e-mail üzenetek figyelembevételének lehetőségét, nem ezekből lehet megítélni az együttműködési hajlandóság kérdését. A későbbiekben keletkezett e-mail üzenetekben megfogalmazott kritikák, hangulatokra nem lehetnek relevánsak az írásbeli figyelmeztetést megelőző időszak ilyen szempontú értékelése során. Az írásbeli

figyelmeztetés előtti időszakból egyetlen e-mail üzenet került csatolásra a felperes részéről, ezzel nem igazolta, hogy mikor, milyen módon tett eleget rendszeres tájékoztatási kötelezettségének. E körben sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság személy 1 neve vallomására alapított tényállást, akivel kapcsolatban maga is megállapította, hogy kifejezetten durván és bántóan fogalmaz az I. rendű alperes polgármestere személyét illetően. Kérte annak megállapítását, hogy a felperes az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegésével az Mt.-ben és a Kjt.-ben szabályozott munkavállalói kötelezettségét, valamint a munkaköri leírás B) pontjának 4. francia bekezdésében foglaltakat sértette meg.

[80] Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a munkáltatói intézkedést a rendeltetésellenes joggyakorlás követelményébe ütközőnek tartotta. Kifogásolta továbbá, hogy a fokozatosság elvének betartása helyett az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes az írásbeli figyelmeztetéssel a kétszeres szankcionálás tilalmát megszegte. Hangsúlyozta, a szóbeli és az írásbeli figyelmeztetések nem egyazon munkaköri kötelezettségzegés miatt történtek. Kifejtette azon álláspontját, hogy ha a munkavállaló a szóbeli figyelmeztetés után ismételten megszegi ugyanazon munkaköri kötelezettségét, a kétszeres szankcionálás mint tiltott munkáltatói intézkedés nem merülhet fel. Egyebekben megjegyezte, erre a felperes maga sem hivatkozott. Mindezeket követte a 2021. június 6-i írásbeli figyelmeztetés a fokozatosság elvének betartása mellett.

[81] Az I. rendű alperes külön sérelmezte azon elsőfokú ítéleti megállapítást, mely a perbeli intézkedést, elbocsátást előkészítő munkáltatói eljárásnak tekintette. Kérte figyelembe venni, hogy a munkaviszony megszüntetésére az írásbeli figyelmeztetés kiadása után másfél évvel később került sor. Az elsőfokú ítélet [106] bekezdésében kifejtettekkel ellentétben a munkáltató nem azért ad írásbeli figyelmeztetést a munkavállalónak, hogy a későbbi elbocsátás megalapozottságát előkészítse, hanem azért, mert a munkavállaló erre a kötelezettségzegő magatartásával okot adott. Mindezen indokokra tekintettel az I. rendű alperes kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását.

[82] A II. rendű alperes lényegét tekintve egyező indokokkal terjesztette elő fellebbezését, egyúttal konkrét bekezdéseket megjelölve kérte az ítélet indokolásának tényállási részét pontosítani. Hangsúlyozottan felhívta a figyelmet a dohányzással kapcsolatos kötelezettségzegésre, valamint a ballagási ajándék visszautasítása miatt felperes esetében felmerülő etikai problémára, melyet a tanúbizonyítás aláámasztott. Hiányolta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a polgármester személyes nyilatkozatát, melyből kitűnt, hogy ő a megoldást kereste, a kapcsolatot rendezni kívánta. Ezzel szemben éppen a felperes volt az, aki ettől elzárkózott. A II. rendű alperes összefoglaló fellebbezési álláspontja szerint a polgármesterrel ellentétben a felperes volt az, aki szándékosan a munkáltatója utasításait, kéréseit figyelmen kívül hagyta, nem mutatott együttműködést, melyet vezetői pozíciójához való ragaszkodás is motivált. Mindezen körülményekre tekintettel a II. rendű alperes az írásbeli figyelmeztetés hatályban tartását találta indokoltnak oly módon, hogy a bíróság a felperes keresetét utasítsa el.

[83] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Jogi érvelésében előadta, az elsőfokú ítélet részletes tényállást rögzített, a felperes és az alperesi polgármester együttműködési zavarainak körülményeit tisztázta és helyes álláspontot foglalt el a ballagási ajándék visszaadásával kapcsolatos felperesi magatartást illetően is. Az elektronikus levelezés, valamint a tanúmeghallgatás ismeretében a bíróság

helyes álláspontot foglalt el atekintetben, hogy elsősorban a polgármester magatartásában rejlő okok miatt volt nehezített a két személy közötti együttműködés. Az ítéletben okszerűen került rögzítésre, hogy az írásbeli intézkedés, tartalmát és formáját tekintve egy elbocsátást előkészítő szankció gyanánt került alkalmazásra. Ezt tanúvallomás, illetve maga az utóbb kiadott közalkalmazotti jogviszonyt megszüntető intézkedés is alátámasztja.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[84] A fellebbezés alapos.

[85] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) és (2) bekezdésében előírtak szerint megjelölendő tartalmi körülmények körében előadott nyilatkozatok. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[86] Az alperesek fellebbezésükben az ítéltáblától anyagi jogi felülbírálat útján (Pp. 369. § (3) bekezdés) kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását állítva, hogy a munkáltató által alkalmazott jogkövetkezményt az írásbeli figyelmeztetésben felsorolt valamennyi ok megalapozza. Az ítéltábla ezen fellebbezési hivatkozásra tekintettel a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjai alkalmazásával az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelőségét vizsgálta, ez kiterjedt az írásbeli figyelmeztetésben felsorolt mind az öt okra, abból a szempontból, hogy azok mennyiben alapozzák meg a munkáltató által alkalmazott jogkövetkezményt. E körben megjegyzendő, hogy ha bármely ok az írásbeli figyelmeztetést megalapozza, úgy az a kereset elutasítását kell, hogy eredményezze.

[87] A perbeli esetben nem vitásan az Mt. 56. § (1) bekezdésében előírt törvényi előfeltételek hiányában az írásbeli figyelmeztetés hátrányos jogkövetkezményként nem volt értékelhető. A jelen esetben a munkáltatót a munkáltatói jogkör részeként illette meg a figyelmeztetés joga. E tekintetben az írásbeli figyelmeztetés a munkáltató ellenőrzési és utasítási jogából eredő, a munkafegyelmet biztosító eszköz, mellyel felhívja a munkavállaló figyelmét az általa helytelenített magatartástól való tartózkodásra, illetve a szabályszegésről a rosszallását fejezi ki, mulasztás esetén pedig annak kiküszöbölésére hívja fel a dolgozót. A figyelmeztetés indokolásának valósnak és okszerűnek kell lennie. Az intézkedés alapjául szolgáló vétkes kötelezettségszegések körét illetően ki kell térni arra, hogy ilyen lehet elsősorban a dolgozóra vonatkozó valamely kogens jogszabályi rendelkezés tevőleges vagy mulasztással történő megsértése, a munkaszerződésben egyedileg rögzített valamely kötelezettség megszegése (ide tartozik a munkaköri leírásban szereplő előírások betartásának elmaradása). Szükségessé tehet továbbá ilyen munkáltatói intézkedést az adott munkakörre, foglalkozási ágra (pl.: orvos, ügyvéd, jelen esetben pedagógus) vonatkozó etikai előírások, elvárások áthágása is.

[88] A fent említett szempontok szerint kellett tehát az ítéltáblának vizsgálnia az írásbeli figyelmeztetés minden egyes pontjában szereplő indokokat és állást foglalni az elsőfokú bíróság által kifejtett ítéleti indokolás helyességével kapcsolatban a fellebbezési hivatkozások keretei közt maradva.

[89] A perbeli jogvita bírói úton történő rendezésének lényeges szempontja még, hogy mivel több indokon alapul a munkáltatói intézkedés, a bíróság által valósnak és okszerűnek elfogadott egyetlen indok miatt sem vezethet eredményre a kereset. A bíróság által el nem fogadott indokok azonban figyelmen kívül hagyandók, a továbbiakban azok nem tekinthetők a munkáltatói intézkedés alapjául szolgálóknak. Etekintetben a bíróság az ítélet jogi indokolásában foglal állást, ott elkülönítve az általa alaposnak, illetve alaptalannak ítélt indokokat.

[90] Az ítéltábla az írásbeli figyelmeztetésben szereplő sorrendben haladva az alábbiakban tér ki az egyes indokok vizsgálatára.

[91] A ballagási ünnepség során felperesi magatartást illetően az ítéltábla az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra helyezkedett és a fellebbezési álláspontot fogadta el. A tényállásban részletesen körülírt felperesi magatartás az ünnepi hangulatot sértő gesztusként értékelendő, mely pedagógus esetében etikailag kifogásolható. Az ünnepség hangulatát nyilvánvalóan megrontó ilyen megnyilvánulás mindenképpen elkerülendő. A szülőkkel való személyes viszony bármely okú megromlása nem jogosítja fel a felperest, hogy a szülők és a gyerekek közös köszönetnyilvánítását visszautasítsa és ezzel konfliktushelyzetet teremtsen.

[92] Az ítéltábla helytállónak találta azt a fellebbezési megközelítést, hogy a tényállásban körülírt helyzet nem két magánszemély közötti polgárjogi értelemben vett ajándékozási viszonynak tekintendő, hanem a szülői közösség fejezi ki köszönetnyilvánítását nemcsak személy szerint a felperes irányában, hanem a gyermekekkel éveken át foglalkozó óvoda-pedagógusi karnak. Az ajándék és a virág visszaadása így az óvodai pedagógusok közösségének negatív metakommunikációja volt a szülők irányában. A felperes ezen magatartása okán a munkáltató részéről az írásbeli figyelmeztetés kiadása már önmagában ez okból indokolt volt.

[93] Az óvoda udvarán történő dohányzás tényét a felperes nem vitatta, tényszerűen megállapítható tehát, hogy az óvoda, mint közoktatási intézmény területén a felperes, valamint más dolgozók is egy kijelölt helyen rendszeresen dohányoztak az írásbeli figyelmeztetés kiadását megelőző időszakban. Ennek indokaként nem fogadható el az a felperesi hivatkozás, hogy korábban a polgármester az óvoda melletti, utcán való dohányzást szóvá tette, és hogy ezért jelölt ki az óvoda udvarán egy erre szolgáló részt. A nem dohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának forgalmazásának szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény 2. § (4) bekezdés a) pontja kategorikusan, kötelező érvényűen rendelkezik arról, hogy köznevelési intézményben még nyílt légtérben sem lehet dohányozni, ezért nem jelölhető ki dohányzó hely. Ebből következően a köznevelési intézményben, és annak a nyílt légtérű udvarán egyaránt tilos a dohányzás. A törvényi rendelkezés megsértése a dolgozó részéről mindenképpen munkáltatói intézkedést indokol. A törvényi kötelezettség betartására figyelmeztető munkáltatói intézkedés semmiképpen sem tekinthető rendeltetésszerű joggyakorlásba ütközőnek. A törvényi előírások betartásán túl a vezető beosztású dolgozótól

külön elvárás a kötelező előírások betartatása, a beosztottak ezzel kapcsolatos ellenőrzése. Ehhez képest elfogadhatatlan gyakorlatot alakított ki a felperes, ez a munkáltató tudomására jutásának időpontjától függetlenül ugyancsak megalapozottá teszi az írásbeli figyelmeztetést.

[94] A további három pont tekintetében az ítéltábla lényegét tekintve egyetértett az elsőfokú ítélet indokolásában kifejtett bírói mérlegeléssel. Ehhez képest a fellebbezési hivatkozások tükrében csak az alábbiakra kíván kitérni.

[95] A titoktartási kötelezettségszegéssel kapcsolatos indokok konkrétumokat nélkülöző általános hivatkozásokat tartalmaznak. Bár kétségtelenül lehet az indoklás összefoglaló jellegű, azonban az alperesi oldal a per során kizárólag egy önkormányzati képviselő kapcsán állított ilyen felperesi kötelezettségszegést, de konkrét titoksértést megalapozó tényállás megállapításához nem szolgáltatott sem tényadatot, sem bizonyítékot.

[96] A kerítés folytonossági hiánya kapcsán a perben szolgáltatott bizonyítékok (fényképfelvétel, tanúvallomások) nem támasztották alá, hogy a felperes esetében munkaköre ellátásával kapcsolatos bármilyen mulasztás felmerült volna. A kerítés folytonossági hiánya ugyan megállapítható, a fényképfelvétel azonban azt igazolja, hogy a deszkával történő fedés mellett már rés nem maradt, az alperes által fellebbezésében idézett tanúvallomásokból viszont arra következtetni nem lehetett, hogy a deszka egy gyermek által elmozdítható módon került volna elhelyezésre. Emiatt a fellebbezési érvek nem voltak alkalmasak arra, hogy e körben a felperes kötelezettségszegő magatartását alátámasszák.

[97] Az írásbeli figyelmeztetés ötödik tényállása körében az alperesi oldal lényegében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli munkáltatói intézkedés keltét követően született levelezés tartalmát, illetve az I. rendű alperes polgármesterével haragos viszonyban álló személy 1 neve tanúvallomását is figyelembe vette, a tényállást ezekre alapította. Előbbi hivatkozásai azért nem foghatnak helyt, mert az egyéb peradatok sem támasztják alá egyértelműen az együttműködési hajlandóság hiányát a felperes részéről.

[98] Annyiban helyes az alperes hivatkozása, hogy a joggal való visszaélés megállapítása az elsőfokú bíróság részéről alaptalanul történt, az elsőfokú ítéletben e körben szereplő okfejtés nem is értelmezhető.

[99] Az alperesi oldal kétszeres szankcionálás tilalmának megállapítását sérelmező hivatkozása azért nem helytálló, mert az elsőfokú ítélet [99] bekezdése utal egyedül a kétszeres szankcionálás tilalmára, itt azonban az elsőfokú bíróság csupán felveti annak lehetőségét, de valójában maga sem állapítja meg e tilalom megszegését.

[100] Összegezve az elsőfokú ítélet felülbírálatának eredményét az ítéltábla megállapította, hogy az írásbeli figyelmeztetés első és második pontja megalapozott, okszerű, valós tényeken alapuló volt, a felperes etikai szempontból kifogásolható magatartása, valamint a munkahelyen történő dohányzási szabályokra vonatkozó törvényi rendelkezések megsértése teszik megalapozottá a munkáltató írásbeli figyelmeztetését.

[101] A kifejtettek tekintettel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdés alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében részben megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[102] Az alperesi fellebbezés eredményre vezetett, melyből következően az alperesi oldal első- és másodfokú eljárásban is pernyertessé vált. Az alperesek közül kizárólag az I. rendű alperest képviselte jogi képviselő, így az általa felszámított ügyvédi munkadíjat első- és másodfokú perköltségként a pervesztes felperes köteles megtéríteni (Pp. 83. § (1) bekezdés). Az ügyvédi munkadíj összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont, valamint (2) bekezdés mérséklési szabályának alkalmazásával állapította meg. A kifejtett ügyvédi tevékenység mértéke, szakmai minősége az irányadó a költségmeghatározás során. E körben az ítéltábla figyelembe vette az I. rendű alperesi beadványokat, a jogi képviselő tárgyalásokon való megjelenését. Díjmérséklő tényezőként pedig azt, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor.

[103] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre tekintettel a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték az állam terhén marad, e körben az ítéletet az ítéltábla helybenhagyta figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság más okból az illeték tárgyában azonos döntést hozott. A tanúdíjként felmerült eljárási költség – a felperes pervesztessége miatt – az állam terhén marad (Pp. 102. § (6) bekezdés), tekintetben ugyancsak az ítélet megváltoztatása volt szükséges.

[104] Az ítéltábla nem érintette az elsőfokú eljárás során szükségtelenül lerótt 15 000 forint fellebbezési eljárási illeték I. rendű alperesnek való visszatérítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, tekintve, hogy az független a pernyertesség-pervesztesség megváltozásától, illetve azt a fellebbezés sem érintette.

Szeged, 2023. november 10.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.

Dr. Dobler László s.k.

Dr. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró